

بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ
بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

קידוש בראת הארץ והנין א-י-ה-וּ ר-ב-ה-

אמוריו וה לוה (שעשה ב, כב) חזרו לכם מון האם אשר נשבה באטו כי בטה נחשה הווא.

בידר שמי חוץ מראת שמותם (ברכות לג, ב, כי הצדיק יש לו מעלה יותר מהמלך, אך ממצוין במודרניזציה הנעלם:

יש להקשוחות למה היר רוצחים לומר לפניו של אדר קדושה, והלא באותו הימים שרצו הקב"ה

לברוא אורה מתייעץ עם המלאים (ב"ח פס' ד) אמרו להם (בראשית א, כב) געשה אדם וכור, והרו יודען אמרו מלאיי השרת לטני הקב"ה מה שיבנו הוא אדם, ולמה היה רוצחים לומר לפניו קדושה ששהה היו שרו טבורי שאלות אלה ה"ז. זאת ועה אהמת

בשעה שרצה הקב"ה לברוא את האם הראשוני, אמרו מלאיי השרת לטני הקב"ה מה שיבנו מל אדם, רדי לך בעלינים. אמר הקב"ה אם האדם שהוא עונש השוו, הויא יתגר במרוגה מטהלאן.

למה הפיל הקב"ה עלייך תרדמה, ולמה לא אמר נbam אמרו במדרש (ב"ר פרשה ז' פיסקא יי): בשעה שברא הקב"ה את האם היה מוטל גולם על מי. עוד צרך להבין שאמרו המלאים חרלו מראות העולם וער סוטו, שנאנטן (תהלים קלט, סז) גולמי ראו עיניך, והיה עקרו של אדם הארנון מבהה גובל חמה (ויקיר פרשה ז' פיסקא ב'), ובקש המלאים לומר לטני קדושה, כי היו מבורים שהוא אלוות, מה עשה הקב"ה, הסיל עלייך תרדמת,

ובין שראו תלמידים שהקב"ה היטל עלייך תרדמת

←

ב. צא, עשו טבורי שאלות אלה ה"ז.

5

חכמים שעוסקים בתורה יומם וليلו יש להם השגה להשיג מלמעלה, ובפרט התלמידי חכמים בשעה ששם ישנים הנשמה הולכת למלחה במחיבתא רהקדוש ברוך הוא ומקבלת השגה בילדותו, נמצאו שביבי אDEM הלמידים יש להם כח ליכנס לפניהם לפגוד במתיבתא דרקייע, אבל המלאך אין אבל לילך בהדר הפניי כמו הצדיקים, אבל אלא אומרים ברוך בבגד ה' ממקומו ואני המתאלאים הם ממה ש问道ה שתה שמי יתנו בדורותיהם איה מקום כבודו, אבל העדיקים יוכלו לדבר עם השכינה, ובשביל זה הפיל עליון תרדמה להרוחותיהם למלאיכים כי בזמנן שהצדיק ישן, הגשמה שלו יוכל לבוא לפניו דמותו דראקיע לפניו הקדושים ברוך הוא.

וזאת ההבנה שהתקשתו למה המתאלאים טעו ובקשו לומר לפניו של אדם הא' קדושה, אלא ההבנה בכך היא, שהמלאיכים היו יודעים שההוא אדם, אך ורק כיוון ששמעו מפי הקב"ה שהשם אים יכולין לומר קדושה למללה עד שייאמר הקב"ה שאמם למתה וכבר, בקשר מלائي הדשות לומר לפניו דיקא, לפניו אDEM קודם שייאמר אDEM קדושה למטה, למה אנו ממתינים עד שייאמר הווא למטה ראה"ב אנו אמרים וכו' מה עשה הקב"ה הפיל עלי תרדמה, ידווע הווא לאש נשמה באפונ, שהקדוש ברוך הוא בעצמו נתן לו הדשמה, שנאמר (בראשית ב, ז) ריפה באפין ונשפתו וגם מצאתי בספר הזוהר שהצדיקים והתלמידים

(ו) ביה חיים כי הצדיקים הם חילק אלה שנאמר ציד ישראל וADOR ישראלי המלאכים נמצא ישראל באמצע בין הקב"ה ובין המלאכים והמלאכיים במאצע נחשה הווא כי שם היה במלואו עוללה מה מ"ה, שאלו לישראל מה פועל אל כלומר מה חדש קרבנה בהוראה במתיבתא דרייקע, וממצא הצדיקים ישבו קם יוחה מעלה מה מלאכים מה קרבנה ישבו קרבנה בין המלאכים ובין הקב"ה. ועכשוו הוא אמר צען בין המלאכים ובין הקב"ה.

(ז) ביה אמר צען כהן, כי חילק ה' עמר וככו. וזהו שאמרו כי דברים לב. ט ב' בין הקב"ה ובין המלאכיים, והמלאכיים במאצע נחשה הווא כי שם היה במלואו עוללה מה מ"ה, ואדם הווא חילק אלוה, ובשביל זה אמר כי במאעם רואין חילק אלוה, ובשביל זה אמר כי במאעם רואין חילק אלוה, ובשביל זה אמר כי במאעם רואין חילק אלוה. ורואין.

נמצא שהצדיקים יש להם יהוה מעלה מן המלאכיים, על זה אמרו בגמ' (שבת פט, ז:) לאבוי, השרת מה טיבר של אדם בשזהו לומד צודאי, אמר הקב"ה לעתיד הצדיקים ישבו בין בניו, אמר הקב"ה לעתיד הצדיקים מה ילוד אשכנז דמייק. אמר הקב"ה לך תבל התורה בא, כלומר לךך ליתן להם השגה שהורא בא עצמו לבלקם מה לילוד אישת בינו.

בשעה שעלה משה לתרומות אמור מלאכי השרת מה להקלת בניו, והדריך לומד מה להקשורת למאמר בינו, והדריך ציריך לומד מה לילוד אשה בשמיים. מצינו פסוק בתורה בפרשנה בלק (במדבר כב, כ) בעצה אמר ליעקב ולישראל מה פעל אל פירשו רבותינו ר"ל (במדבר פרשה כי פסוק א' לעתיד לבא ישוב הקב"ה החהלה, ואחר הקב"ה ס' אמר רוד המלך ע"ה (תהלים תעב, ה) וארתה קדרש נושא תהלה ירושאל, מהו ישוב, יושב לשון עכבה כה. תיבוה זו ליהיא בפסוק.

卷之三

אלא ברא

רָאשֵׁם תְּזִלָּה

ספוקן נבדק ונדרש מוגשים מוגשים נבדק
הנורווגי (טולידוטריה). פירוטו מילר לא ב-
הנורווגי (טולידוטריה). פירוטו מילר לא ב-

៤៩

הנִזְקָנָה

בז איש גדיים. (ב) סורי.

ב' סדרה

54

דנור גדייס כהיכן גדיין ייחר

四

二

11

1

三

ט ספקן וחתנו יומת. אך קיירל מילר גראט
ו עלה ונחנה בדורותיו של אביו.

اے پرانا صنعتیت
کیا کیا ہے یقیناً ۝ یقیناً ۝

/15

הכפיפה הדרגתית (תאורה) וההשחתה. תבונת העם עשויה לטעות מושלמת (לט"ז בפנינה), ואנו מודים לך מטהרתך על כל מה שצמחיון עשה לך נסיך מלך הכל (ויליאם קינן, *וְתִמְלָא דָאַדְמָם*, טהונה וכו', ומי שמלר לדורותיו כהן מילאנו).

כווננו שזכה מניין במלוא הנטה לא שפטה כל דבר מה שהוא מילוי נקיון ופנוי.

בְּרִית מָמוֹנָה (בְּרִית מָמוֹנָה) – מונח שמקורו בברית החדשה, המשמש כשם ל---

וְאֵלֶּה פָּרָט תִּמְנָע נַתְּנוּן֙ וְיָמָר מִתְּפָלֵל
וְגֹזֵר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר
וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר וְיָמָר

፳፻፲፭ የዕለታዊ ሪፖርት

כתרנום צדי יהודיו. יוכן כוון מומחה עז' מושג נמי שוד זמירות יונגה לנטישת קהילתו. שעוד נטש טהרה נטען

הנתקה רוחה ממנה נטה ורדרם מוגשים עתה (ט' י"ז) והוא מושך עתה (ט' י"ז) ורדרם מוגשים עתה (ט' י"ז) והוא מושך עתה (ט' י"ז)

גַּם כִּי תְּמִימָה בְּשֵׁם יְהוָה כָּל־עֲדֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּנֵי־עֲדֹת

מגנום קרי מפוזר נלה ע"ש. וטלי או צוותם כהנוגע

לומר שולב צוים נאפסוק אין כיון שהרשות מינה לבתור בפער בין החלטה לתקנון.

בצמונת יי דרכ נוילט מנטז נון קן מהלומנו ווילט זונמנו (וילט, ז') טומנד גאנתק. ווילט קן דונען

וְאֵת נִשְׁאָרֶב בְּרִית וְלֹא
מַמְלִיכִים:

לוד נסגרו כי כבד להפוך לודג' ב- 1933.

SIC 261

לען דבון

בְּשָׂרֶב

סח) סאל נבר מהני אוניב' מלך וו' מלון.

בג. וימה מה מילא. וכן מהן טה דעתך מה את עזען לך נאם
בג. כי עינך כה מלח האנטם טפמי לא
בג. כי עינך תנאים פירוט מה עזען מילא.
בג. כי עינך תנאים פירוט מה עזען מילא.
בג. כי עינך תנאים פירוט מה עזען מילא.

אורים במקרא

לפקט
ביהר

بَلْ أَنْتَ مُحَمَّدٌ أَنْتَ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِ إِنَّمَا يُكَفِّرُ بِمَا
أَنْتَ بِهِ تَعَالَى أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا تَصْنَعُ

بے پاٹے بے پاٹے بے پاٹے بے پاٹے

سَلَامٌ وَبَشَّارٌ بَشَّارٌ سَلَامٌ

سَلَكَتْ بَلْقَهْ مَدِنَةً لَهُنَا عَنْ بَلْقَهْ بَلْقَهْ

ପାତ୍ର କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

لَا يَتَّقِي بِالْمُؤْمِنَاتِ إِذْ يَأْتُهُنَّ مُسْأَلَةً
إِنَّمَا يَرْجُونَ أَنْ يُنْهَى عَنِ الْمُؤْمِنَاتِ
لَا يَرْجُونَ لِمَاءً وَلَا مَلَامِيَّةً
لَا يَرْجُونَ لِمَاءً وَلَا مَلَامِيَّةً

بَلْ عَلَيْهَا سُلْطَانٌ مُّكَفَّرٌ لَّمْ يَنْعَمْ بِهِ سُلْطَانٌ

W

511

ԵՐԵ, ԱՇԽ ԿՊԸ (ՀՀԿԲ.Բ. 111)՝ ՀՅՈՒ
ՃՃ ՎԼՋ ԱՎԿՎԵց ՏԵԼ ՀԱՎԱ Ք ՄԱ, ՏԱ, ԿԸՆ Կ/
ԺԼԱՎ ՀԵՇ ԱՇԽԻ ԹԱՄ.Լ Թ.Հ ԹԵԼԵԹԱՎԱ
ԽԱՇԱ.Լ ԽԵՐԴ.Բ Խ.Տ ՀԵՇ ԷՆԼԱ ՏԱ.Ա, ՀԵՇ
ՀԱՎ ՀԵՇ ՎԱԼՎ ՀԵՇԵՐ ՄՃ ԳԼԱ ՏՆ.Ը Լ.Ը
ՄՃ Կ.Գ ՀԳ Ա, ՎԱՄ ՀԸՆՎ ԽԵԼՎԱԿ.Օ ՀԱՌ.Օ
և ՀԱՌ.Վ ՀԵՇՎ ՀԵՇԵՐ Ա, ՏՆ.Ը ՎՃ Ա, ՀԵՇ
ՀԵՇՎ ՎՃ Ա, ՀԱՌ.Վ ՄՃ ՎԵՇԵԾ Հ.Մ ՄՃ, ՏՆ.Ը
ՀԵՇԵՐ.Վ ՀԵՇՎ Խ.Տ ՎՃ ՎՃ ՎՃ ՎՃ

144

ՏԵՐ, ԵԶԸ, ԿԱ ԵԳԾՈՇ ԱՀԵ ՏԵՐԵՇ ՀԱՅԻՆ
ԱՀԵԼ ՏԵՐ, ՏԱ, ԱՆՀԻ ՏԱ, ԵԳՏԵՇ ՏԵԼ ԱՀԱՇ
ԵՐԵԱՇ ԵՎ ԱՀԵՑ ԵՇ Ա Ե ԵՇ
ԱՀԵ ԱՀԵ ԵՐԵՎ Ք, ԵՎ ԱՀԵԼ ԱՀԵԱՆԵ Ա, Ա
ՏԵՐԵՎ ԻՇ ՏԱ, Գ, ՏԵՐ, ՏԵ, ԵԳ ԿԱ ԵԳԾՈՇ
ՏԵԼԾՈ ԱՌ, Ա (Հ, Լ, Ա,) ԿԵ ՏԵԼ ԱՀԱՇ Ա,
Ա ԱՀԵ ԱՀԵՐ ԵՇ Ա ՏԵԼ ԱԻԸՆԵՎ ՖԸ
ՖԸ ԳԵՇԵՋ ԾՊ ԱՀԱՇ ԱՀԵՎ ՀԵՎՈՇ ԱՀ ԱԻԸՆԵ
ՏԵՐ, ԵԶԸ, ԵՐԵՎ ՏԵ՛Վ ԵՎԵ՛Վ ԳԵ՛Վ ԱՀԱՇ, ՏԵ՛Վ
ԳԵ՛Վ ՏԵ՛Վ Ա, ՏԵ՛Վ ՏԵ՛Վ ԵՎԵ՛Վ ԵՎԵ՛Վ ԵՎԵ՛Վ
ՏԵԼԾՈ ԱՀԱՇ Ա, ՏԵՐԵՎ ԱՌ ՏԵԼԾՈ ԱՀԵՎ
ԵՎԵ՛Վ ՏԵԼԾՈ ԱՀԱՇ Ա, ՏԵԼԾՈ ԵՎԵ՛Վ ԵՎԵ՛Վ
ԵՎԵ՛Վ ՏԵԼԾՈ ԱՀԱՇ Ա, ՏԵԼԾՈ ԵՎԵ՛Վ ԵՎԵ՛Վ

111 एवं जग (सं॒) ।

ՃԱՆ ԿՊԵԼ ՀԵԼ ՎԵԼ' ԹԵՎԵՆԴ Կ.Ռ ՏԵՎԵՆԴ
ԽԵԼ ԱՏԻՆԻ (ՎԵՎԱ, ԷԼԱՎ Ա.Ա Բ.Ա)՝ ԷԼԱՎ,
ՏԵՎԵԼ' ԿՊԵԼ ԽԵԼ ՑԼ (Ա. Շ.Ռ)՝ ՎԱՆ ԿՊԵԼ
ՎԵՎԵԼ' ԽԵՎ ԳՎ ՀՎ ՎԵՎԵԼ' ԵՎ Ա. ՎԵՎԵՆԴ
ՎԵՎԵՆԴ ԷԼ ՀԱՆ ԳԵՎԵՆԴ ԵՎԵԼ' ԵՎԵՎ ՎԵՎԵՆ
ՎԵՎ ՎԵՎԵՎ Վ ՎԵՎԵՎ ԷԼ, ՎԵՎԵԼ' Ա.Վ ՎԵՎԵՎ
ՎԵՎԵՆԴ ՀԱՆ ՏԵՎԵՆԴ ԽԵԼ' ԵՎԵՎ ՎԵՎԵՎ
Վ.Վ ՏԵՎԵՆԴ ՎԵՎԵՆԴ ՎԵՎԵՆԴ ՎԵՎԵՎ ՎԵՎԵՎ
ՎԵՎԵՆԴ ՀԱՆ ՎԵՎԵՆԴ ՎԵՎԵՆԴ ՎԵՎԵՎ ՎԵՎԵՎ

[ii] እናዚህን ስርዓት የሚሸጠው ተብሎ
የሚሸጠው የሚሸጠው ተብሎ

ՀԱՅ ԿԱՐԵՎ ԼԵՋԱԿ ԱՃԱՎ ԸՆՃԱԿ ԼԵՋԳԴԻՎ՝ ԼՀՀ, Հ

卷之三

למי יאמור אנה תארצינו לנו ניש עיר →

וְכֹה אָמַתְתָּךְ יְהוָה מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל (אמילט) →

פרק נה

ומפעזה מונה גודל נורא רבתו. מלחמות
ונבנין קייל מלחמות ריה "גדותו", נס-
דרה. "ל' נ' מלחמות ריה, כמו שמלוחה נ-
שים עיריקות מלחמות ריה. ו' טקיה ט-
נומינית, וזה שמתפקידו, שטח"ם ריה
כגמה כב' נ' ע"י כב' סדרת עוצמות ומכ' נ'

או יאמ"ב אלה תולדות נ"ה (ו. ס). עיין בדרכיו נטעים אליטר ועניל קדרון, נטפל אלה תולדות נ"ה (ו. ס). עיין בדרכיו נטעים אליטר ועניל קדרון, נטפל

תרגום תרגום תרגום טז תרגום טז

תהלים טז

הה הנקד ממי יתנו לשליטה של מושב טהרה, שטר טהרה וטהור

הנתקה ממנה ותבונתה נסגרה בפער ענק.

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

הַיְלָדִים וְהַנְּזֶבֶת הַמְּלֵאָה כְּלֹמְדָה
בְּבִירָה וְבְּבִירָה כְּלֹמְדָה בְּבִירָה.

1) അടിസ്ഥാന മുൻ പരമ്പരാഗ്രം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

אבי שער – היה מנהל חיליק, כי הוא המליך את הארץ העתיקה והפטרון הביאו לארם ים נברה.

שְׁמַרְתָּךְ אֶל־עֲשֹׂוֹתָךְ וְלֹא־כֵן תִּשְׁאַל:

גָּדְלֵנוּ כִּי לֹא מִזְמַרְתָּנוּ: (ה) שְׁאָלָתִי נִיְּשָׂרֵבָה בְּאֶתְנָה גְּלִילָה לְכָלְבָדָה.

אכמי, וגם בזעמאן כלום יומן טירוחן צילוּהן מעניעוֹ ומלבוֹ, כי דודע אין כי דוא ממעני ובערות,

କାହିଁ କାହିଁ

ענברת אוחט ומדמו אוחט תולמת צב היליגן שאלות:
איך עשו און ה' אשן געזני און לילוּת סטוד גיליגן. (ארערג)

(ה) ה' מנת חישך. הו אונגהה הונחה לוחין, רעהה לוחבר
ו(ו) חביבם. ז' קיראו מהמהות. י' מנת מלובן. ז' מנט מלובן. פטורה
פערודת דוד. פטורה צוין. פטורה קמיה. פטורה קמיה. פטורה קמיה.

בְּרוּ מִמְּפָלָה מִלְּנוֹ וּמִתְּסָעָה כַּמְדָר, וַיֵּנֶר אֵת
לְמַר וַיַּעֲשֶׂה זָמָר פָּרָה נְצָעָן טְבָלוֹת
בְּכָל הַגּוֹלִים צָלָו. עֲשֵׂין גַּם
גַּם וּמִשְׁחָה עַלְּנָה גַּנוֹ. קָדוֹךְ מְלַטְּחָה לְמַלְּכָה
מִמְּמוֹת זָהָרָה גַּדְּלָה וּמִמְּסָעָה כַּדְּלָה
עַד מִלְּגָמָס מְלָאָה בְּמַהְוָגָג (וְמִמְּתָא) מַכְּלָה
כְּדָרִים (עַד כָּבֵב ס. ב'). לְהַלְּבָד יְהָדָה אֲזָרְיוֹן
בְּרוּ מִמְּפָלָה מִלְּנוֹ וּמִתְּסָעָה כַּמְדָר, וַיֵּנֶר אֵת
לְמַר וַיַּעֲשֶׂה זָמָר פָּרָה נְצָעָן טְבָלוֹת
בְּכָל הַגּוֹלִים צָלָו. עֲשֵׂין גַּם
גַּם וּמִשְׁחָה עַלְּנָה גַּנוֹ. קָדוֹךְ מְלַטְּחָה לְמַלְּכָה
מִמְּמוֹת זָהָרָה גַּדְּלָה וּמִמְּסָעָה כַּדְּלָה
עַד מִלְּגָמָס מְלָאָה בְּמַהְוָגָג (וְמִמְּתָא) מַכְּלָה
כְּדָרִים (עַד כָּבֵב ס. ב'). לְהַלְּבָד יְהָדָה אֲזָרְיוֹן

中華書局影印

三

لَمْ يُعْلَمْ بِهِ مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا مَا
أَنْتَ تَرَى فَإِنَّمَا أَنْتَ تَرَى
مَا يَشَاءُ اللَّهُ أَعْلَمُ بِكُلِّ
شَيْءٍ إِنَّمَا يَرَى مَا يَرَى
اللَّهُ أَعْلَمُ بِكُلِّ
شَيْءٍ إِنَّمَا يَرَى مَا يَرَى

“סְבִירָה עֲזֵלָה תַּחַת כָּלְבִּים וְעַמְּדָה תַּחַת כָּלְבִּים.”
“אָמֵן.”

בבב

ପରେ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ପୁରୀ ଏଣେ ମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ କାହାରଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଏହି ହେଲା ଥିଲା ଏହିବେଳେ ?
ପୁରୀ ଏଣେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ କାହାରଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଏହି ହେଲା ଥିଲା ଏହିବେଳେ ?
ଏହିବେଳେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ କାହାରଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଏହି ହେଲା ଥିଲା ଏହିବେଳେ ?

ଯେତେ କାହିଁ ନାହିଁ ଏହି କାହିଁ ନାହିଁ ।

טלאב נב

1

נְאָלָה בְּשַׁבָּעָה כִּי-כֵן לֹא
כִּי-כֵן נְאָלָה כִּי-כֵן לֹא

אָלָא כְּרֹת לִבְנֵי אֶדְעָה אָמַרְתִּי כִּי כְּרֹת לְבָדָק

א, מ-): בימים השביעי דיא תורה שבצלם פרה דאייר שבעת עלייה. והיינו מלכובות תורה שבבעל פה שבעת עלייה.

۴

אנו בתרבומא

243

26

ונשאר מי מבול בחיעניותיהם בלבד. וזהו מספר ארבעים ימים של ירידת הגשמיים במספר ארבעים ימים של מהמהה, וכןן שללא ציריך באחד מהימים (שם, ל"א) דין ציריך באהר שילם, בא לצאתה גנשלהם, אטמאה, אמר רב הונא משום ר"א בנו של רב יוסי, הגלילי בה שהיה יוציא מן התייבר היכשו ארי רшибור וילא היה כשר להקריב, והקריב שם בנו תחתיו, אצטגנוי אמותה העולים במערכת כוכבי השמיים שסודם עמוד בדיקן כאותה שעיה שירד המבול במני שהייתה הקבלה בידם, ועל כן נתראו שם מא מביא הקב"ה מבול לעלם, ואמר להם בulseם כי מה של כליליה אז להויר, התורה הווא אשר נעשה בעת, ועכ"ב מערכות הוכבבים ששוה לוומן והמבל, כי רושע והויא דוד המבול.

כל וחומו (שם) אך כי רושע והויא דוד המבול.

ובבאיור הדוברים כתוב הבואר משה (פר' נה עמי רפסה) ז"ל בא וראה איך שנגעש מודה בגנד מודה, שאמר חוויל שעב"ה אריה ונעשה הניגר בגלוין, כב ע"ז, זה שכחיש אדרה וממו לו הדשין שפוגם בהזה שפוגם בהזה של אס מלכרי ל' לעמזר בתפילה מהרין בבורת הלב להצעיך את דורה, כי הארי הוהו הגבורה רבדתביב (מששליל ל') ליש גבור בבדמות ולא ישוב מפנוי כל, והויא חזיל (אבנות פ"ה מ"ק) היי גבור באורי, והויא גבורה גלב (ע"ש), הונגגה יב', והוא השפיל עצמן בעננה פסולה, ובעטיר נאבר כל העולם. והלמוד מוה כי לפטעים צרך האדם להשתמש בדברי הפסוק (רבבי חיים ב' י"ג ו' ריגבה לבבו בדרכיו הדורני ר' ג' ג').

ההטייה, ברוך שבאר הקדרשה לוי הנ"ל לנו. נח

היה רצון עזין ברמב"ן פר' ריא על הפסוק (כב, א) ההאלקים נשא את אל הפעול, עזין ברא על הפסוק (כב, א) נובל להוציאים מן הכה

בגלוין, כב ע"ז, וזה שנוכה להזכיר את בוחונינו ע"ז כן נובל להוציאים מן הכה

אברהם). 7

זמן המבול היה מוכחש לקבלה התורה

ר' אמרת עזין זה שנה לא השתמש בגבורה הלב לעברותה ה', והיה בו עונה פסולה, זה היה לא מסרין רק בו אלא גם באושו דורון, וכפי שיבור ליהן שתקפת המבול היהת באמות בין שהגנש לקבלה המורה, ואילו היה להם גבירות הלב לוامر מהם מוכנים לקבלו, לא היה המבול בא לעלם. והיו מקברים או את התורה.

ומקורן של דברים מצינו במדרש רבה (שר' משפטים פר' ל' סי' יג)

בזה"ל אמר ובב' אהא ביקש הקב"ה ליתין להם [לරוד המבול] ואובעה דברים תורה ויטוריין וubahת הקרבנות ותפילה ולא בקשנו, שנאמר (א'וב' בא, יד) ואמר לא-ל סור ממו אלו הטרורין, והעת דרכין לא הצענו זה תורה, ומה שדי-כ' ועבדנו אלו הקרבנות, ומה נועל כ' נפצע בו זה תפילה.

געינו של הרקשת

חייב (בראשית ט, יב-טז) ויאמר אלקיים זאת אהה הברית וגוי, אה קשתי נתני. ופירוש הרמב"ן שהקשת היא אות של שלום, כי הקשת לא עבונן. רגליו לעמלה שעריה שעריה באילו מן המשם מורים בו, אבל על עשו